

Nr 1012

Av herr **Wiklund** i Stockholm, i anledning av *Kungl. Maj:ts skrivelse nr 23, med redogörelse för verksamheten inom Europarådets ministerkommitté under år 1967.*

Kontakter över gränserna blir allt viktigare. Det ter sig särskilt väsentligt att ungdomar genom sina olika organisationer får kontakt med ungdomar med likartade intressen i andra länder. Emellertid försvåras det internationella ungdomsarbetet avsevärt på grund av bristande ekonomiska resurser. Medan det nationella ungdomsarbetet i allt fler länder får ett omfattande stöd från respektive regeringar, är det internationella ungdomsarbetet helt beroende av bidrag från privata fonder och medlemsavgifterna från medlemsorganisationerna. De internationella ungdomsorganisationernas ekonomiska problem ökas av att internationell kontaktverksamhet är väsentligt dyrare än nationell ungdomsverksamhet. Så snart det gäller internationella arrangemang upptar själva resekostnaderna ofta mer än hälften av budgeten. Portokostnader, telefonkostnader m. m. blir också avsevärt dyrare.

Ett viktigt steg mot lösandet av de europeiska ungdomsorganisationernas ekonomiska problem har tagits genom att Europarådets ministerkommitté efter många års experimentverksamhet nu fattat beslut om att upprätta ett permanent ungdomscentre. Detta centrum är en kursgård om 40 platser som skall stå färdig under 1969. Vid centret skall bedrivas dels språkkurser, dels kurser i samarbete med de europeiska ungdomsorganisationerna och de internationella organisationernas europaregioner samt slutligen kurser i "europakunskap" öppna för all organisationsungdom.

Centret har livligt välkomnats av de internationella ungdomsorganisationerna som också deltar i centrets styrelse genom en rådgivande kommitté och genom representanter i centrets styrelse. Men det europeiska ungdomscentret innebär bara en dellösning. Även om centret skulle kunna utnyttjas för 365 kursdagar per år innebär detta att endast fyra—fem av dussintalet europeiska ungdomsorganisationer kan få anordna en kurs med fyrtio deltagare vardera per år. Organisationerna har också verksamhetsformer som inte kan bedrivas vid centret: kongresser, större seminarier, internationellt delegationsutbyte, studieresor, föredragsturnéer, instruktörsresor. Vid alla dessa former av kontaktverksamhet är det resekostnaderna som spelar den avgörande rollen och som ofta blir det definitiva hindret för arrangemangets anordnande. Här spelar de mycket fåtaliga

privata fonderna den avgörande och styrande rollen för vad som händer på den europeiska ungdomsscenen.

Den enda lösningen på detta problem torde vara upprättandet av en europeisk ungdomsfond inom Europarådet, dit medlemsstaterna lämnar bidrag. En sådan fond skulle på objektiva grunder kunna ge ett rättvist stöd till det europeiska ungdomsarbetet. En överstatlig fond kan som komplement till det europeiska ungdomscentret möjliggöra den viktiga kontaktverksamhet och det informationsutbyte, som utgör de internationella organisationernas huvuduppgifter men som nu ofta omöjliggörs genom bristen på finansiärer.

Sverige bör ta initiativ till bildandet av en sådan fond. För att en sådan framstöt skall tillmätas största möjliga vikt redan från början bör frågan väckas av den svenska regeringsrepresentanten i Europarådets ministerkommitté.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att Sverige i Europarådets ministerkommitté tar initiativ till bildandet av en europeisk ungdomsfond inom Europarådet.

Stockholm den 19 mars 1968

Daniel Wiklund (fp)

i Stockholm